

at den Tanke, der laa til Grund for hint Forslag, da kunde blive gjenoptagen og gjen-nemført. Foreløbig foreligger den altsaa ikke ved denne Leilighed.

Til den Afveling af Lovforslaget, som først foreligger til Behandling, er der stillet en Del Endringsforslag, de fleste af Ud-valget i dets Helhed, nogle af et Mindretal. Jeg skal komme til noget nærmere at omtale disse Endringsforslag, og der foreligger da strax et Forslag om en ny Affattelse af § 1. Det, at vi foreslaa en hel ny Affattelse, be-tyder ikke, at der er nogen betydelig indre Forskjel mellem Udvalgets Stilling til det, der er nedlagt i vor Affattelse af Paragrafen, og Regjeringens Affattelse, men det har været en Nødvendighed, fordi vi her foreslaa et Tillæg, som er af meget stor Betydning eller kan blive det. Thi medens Forslaget, som det foreslaa fra Regjeringens Side, ude-lukkende havde for Næ at opnaa en Sikring for dem, der arbejdede for Andre i en af de Virksomheder, som Lovten nærmere bestemte, og saa led Ulykke under dette Arbejdes Ud-førelse for Andre, har det været taget under Overveielse i Udvalget, om det ikke var mu-ligt at udvide Sikringen til de Smaaafolk, de økonomisk paa samme Maade Stillede, som arbejde for egen Regning. Enhver, der har fulgt Forhandlingerne baade i og udenfor denne Sal om dette Lovforslag, vil vide, at der her netop røres ved et Punkt, som har vakt nogen Misstemning, hvor man har været ilde til Mode ved de Resultater, der vilde fremkomme. Det, at en Person, der under aldeles lige Forhold udfører et aldeles lignende Arbejde som en Anden, men arbejder for sig selv, medens den Anden ar-bejder for en Andens Regning, ikke skal være sikret, medens den Sidste er det, er Noget, som kan fremtræde særlig grelt og særlig støvende, naar man tænker sig, at det er en lille Haandværker eller den lille Skibsfører, der har 1 Mand, Svend, Dreng eller Med-hjælper, og som, fordi han er Arbejdsgiver, maa bidrage til Sikringen mod den Ulykke, som rammer denne hans Medhjælper, me-dens han selv, der udfører et Arbejde af ganske samme Bestaaffenhed, ikke opnaar eller kan opnaa Sikringen. Det var allerede i Udvalget i Fjor paa Tale, dette Spørgs-maal, om virkelig Lovens Princip udelukkede Muligheden af at foretage en Udvidelse, om det var praktisk gjorligt, og der forelaa den Gang, men rigtignok kun fra et Mindretal, Forslag om at udvide Sikringen paa et Omraade, nemlig i Landbruget, til dem, der arbejde for egen Regning, paa et Omraade, hvor den praktiske Udførelighed var lettere af en særegen Grund. Flertallet sluttede sig

da ikke til denne Tanke, dels fordi vi ikke kunde finde det rigtig og retfærdigt, naar man gif til en Udvidelse, kun at udvide paa det ene Omraade og ikke overfor de andre Virksomheder, hvor de samme Forhold fremkomme, dels fordi vi heller ikke ret kunde finde hele Tanken forenelig med Principet i Lovten, nemlig, at det er Arbejdsgiverne, der skulle bære Arbejdernes Risiko paa dette Om-raade. Thi, naar man ser paa den enkelte Arbejder og den enkelte Arbejdsgiver, vil Forholdet jo for den, der arbejder for egen Regning, stille sig saaledes, at han skal bære sin Risiko selv. Men da Gjennemførelsen af dette Princip, at Arbejdsgiverne skulle bære Arbejdernes Risiko, i Lovforslaget er sket paa den Maade, at det er Arbejdsgivernes Ræds indenfor visse Omraader, visse natu-rige Grupper, som kommer til at bære Ar-bejdernes Risiko i den enkelte Virksomhed, er det muligt og bliver let principielt fore-neligt med Lovforslaget at bringe ogsaa dem, der arbejde for egen Regning i de samme Virksomheder, ind under Lovten, nemlig saaledes, at Bedkommende erkjendes at have den dobbelte Egenstaa paa en Gang at være Arbejdsgiver og Arbejder. Som Arbejdsgiver indbrages han under Vigningen af de Bidrag, hvorved Sikringen for Arbejderne opnaaes, som Ar-bejder opnaar han denne Sikring under samme Vilkaar som andre Arbejdere. Det lader sig gjøre; principielt er det foreneligt med og kan det bringes indenfor Lovfor-slagets Ramme, og det har heller ikke viist sig ved nærmere Overveielse og ved Prøve paa at gennemføre det, at støde paa nogen absolut praktisk Hindring. Den naturlige Forudsætning for, at Arbejderne for egen Regning kommer med ind under Sikringens Ramme, er ganske vist, at han i Egenstaa af Arbejdsgiver deltager i Vigningen, hvorved Understøttelsen tilveiebringes, og dette kan jo klart og simpelt gennemføres ved de indu-strielle Arbejder, hvor Lovforslagets Princip for Vigningen er det, at der ligned efter samlet Arbejds løn i en vis Fareklasse. Der lader det sig simpelt gennemføre, at Arbei-deren for egen Regning paalægges der et Bidrag i Forhold til, hvad der kan regnes som en til ham selv udbetalt Arbejds løn, medens han som Arbejder faar den Sikring, hvortil han som Arbejdsgiver har ydet sit Bidrag. Hvad Landbruget angaar, følger det af den Vigningsnorm, som er fulgt i Lovforslaget, nemlig Hartkornet i Stedet for Arbejds lønnen, at man ikke altid kan være sikker paa, at de, der komme til at bidrage i Forhold til Hartkornet, ere de virkelige Arbejdsgivere. Der lader sig tænke den Uregelmæssighed her,